

Stalo se v oněch dnech, že vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby byl po celém světě proveden soupis lidu. Tento první majetkový soupis se konal, když Sýrii spravoval Quirinius. L 2,1-2

Milý příteli, sestro a bratře, náš text začíná: stalo se ..., bylo, nebylo, jako nějaká pohádka nebo pověst. ale mluví se zde o konkrétních lidech. Augustus, první císař římský, známý také jako Gaius Iulius Caesar Octavianus, který žil asi v letech 2084 - 2007 od dnešního dne. Domohl se celé řady různých doživotních pravomocí a titulů, čímž de facto proměnil starořímskou formu vlády z republiky v monarchii v podobě principátu. Jeho vláda byla podepřena materiálními zisky v zahraničních výbojích, mimo jiné do Egypta. ... Římský místodržitel Sýrie Quirinius. plným jménem Publius Sulpicius Quirinius, který žil asi v letech 2033 - 2000 od dnešního dne. ... Ještě bych se rád zmínil o králi Herodovi, známém také jako Herodes I. Ukrutný, který žil asi v letech 2094 - 2017 od dnešního dne a byl králem protektorátu Judeje. Jeho krutý způsob vlády se přenesl do biblické tradice, která mu přisuzuje vyvraždění betlémských kojenců (viz Mt 2 a dále). Léta u uvedených osob jsou přibližná jednak proto, že se měnily kalendáře a jednak protože původní výpočet, jak jej určil Dionysius Exiguus, byl chybný a přesto se od něj počítá náš letopočet. Přesné datum Ježíšova narození neznáme, protože např. tehdejší Židé počítali čas podle zemědělských prací.

Milý příteli, sestro a bratře, ale tady to vypadá na opravdový příběh. Jeden z mnohých obyčejných lidí, Josef, se vydal z Galileje, z města Nazareta, do Judska, do města Davidova, které se nazývá Betlém, poněvadž byl z domu a rodu Davidova (pamatuji to jako domovskou obec, do které se posílali nějak problémoví občané), aby se dal zapsat s Marií, která mu byla zasnoubena a čekala dítě. Nebyla to žádná procházka olivovým hájem, vždyť cesta měřila z Nazareta do Betléma přes 160 km. I když uvážíme, že Augustus dbal o dobré silnice pro svá vojska, tak to jistě byla pro Marii s Josefem strastiplná cesta. Nedovedu odhadnout, jak dlouho šli, ale když přišli do Betléma, nebylo už místo (taky, kdo by si vzal ženu "na rozsypání"), takže jim nezbylo, než jako bezdomovci se uchýlit do nějaké skalní sluje. A když pak do chvíle radosti z narození synka vtrhne hlučící dav pastýřů, svolávajících "sláva a haleluja" a klanějících se jejich synu, a pak i o vidění, že synkovi hrozí smrt a kvapný útěk do Egypta - jak se to slučuje s lirickými a rádoby idilickými Vánoce dneška?

Milý příteli, sestro a bratře, je sice hezké, že lidé se snaží alespoň jeden den v roce udělat svým nejbližším radost, vyjádřit k nim lásku i nakupováním mnohdy nevhodných dáreků, ale stačí to pro celý jeden rok? Když se dokážeš milý příteli, sestro a bratře, začíst do jednotlivých evangelií, možná pochopíš i souvislost mezi významnými "politickými" událostmi a jejich použitím v Božích úradcích, k mým i tvým, ke svým záměrům. Tak jak to zvládl i Josef s Marií, když dovedli připravit Ježíše na jeho poslání.

Milý příteli, sestro a bratře, křesťané mají před Vánoci advent, období čtyř neděl před 25. prosincem. Je to doba radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve byla doba adventní zároveň dobou postu, kdy byly zakázány zábavy, svatby a hodování. V západní tradici je advent také dobou zklidnění. Začátek adventu je i začátkem křesťanského roku. Advent i Vánoce musíme brát i v kontextu s dalšími činnostmi. Ježíš přišel, aby nám napravil vztahy. K sobě samým, k druhým, s kterými se setkáváme, a samozřejmě i s Bohem. Mluví zde o lásce. Především sami k sobě. Mít se rádi tak, jakými jsme, jak vypadáme, co umíme, v čem jsme dobří a v čem ne, co máme či nemáme, prostě se vším všudy, i s nemocemi, i se samotou, i s umíráním. A pak i druhé mít rád. Jako sama sebe, se všemi chybami i přednostmi. Ovšem nejtěžší je milovat Boha.. Přiznám se, že Boha si neumím představit, "Jsem, který jsem". Pro mne je bezejmenný, tedy neovladatelný. Všemocný, ale spravedlivý. Žárlivě milující, jeho láska jej přivedla až k smrti. Navýsost milosrdný, shovívavý. Je hoden bázně i lásky, Bezvýhradné. Nevím, zda dovedu milovat sebe za všech okolností. Nevím, zda dovedu milovat své bližní za všech okolností. A už vůbec nevím, zda dovedu milovat Boha. Za všech okolností. Vždy. Vždyť mnohdy myslím právě na sebe, na své potřeby, samostatně, nechci, aby mi do toho někdo mluvil, natož BŮH. A ptám se sám sebe: mrzí mne to, dovedu toho litovat? Bez Boží pomoci to nezvládnou. Jeho nosná láska mne unáší. "Plač jen, Petře, Pán jednou ti sám slzy setře.", úryvek z básně Marie Rafajové. I já mohu litovat, A u Večeře Páně : toto je moje tělo, které se za vás vydává a toto je moje krev, která se za vás vylévá - tam nalézat smíření a odpuštění.

Milý příteli, sestro a bratře, i k tomu mi slouží advent, k očekávání i zamyšlení. Radosti i ztišení, zklidnění. A tak myslíme i na to, že události dneška, i když nežijeme v protektorátu, ale ve svobodném státě, tak nás svazují a ochromují. Možná nám Bůh chce něco říci, k něčemu nás dotlačit, třeba abychom přeměnili priority ve svých životech, abychom pochopili, co je v našem životě podstatné a co nikoliv.

Milý příteli, sestro a bratře, do historie se dostávají ti úspěšní. Ale Bůh pamatuje na každého z nás. Zná nás jménem. Nejsme mu lhostejní. I pro nás má připraven úkol, povolání. Dokážeme ho naplnit? Jistě s pomocí boží.

Milý příteli, sestro a bratře, rád bych popřál, a přiznám se, i sobě, abys byl otevřený pro druhé (a to nejen ve vánočním čase), ze srdcem, ve kterém je dost místa v lásce pro všechny, kteří tam s tebou touží být, smýšlet o druhých s čistým srdcem, žít svůj život ve službě druhým naplno s neutuchající láskou (Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i dosáhnouti mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše Fp 3,12). V tom nechť nám pomáhá Bůh.